

[Στην ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝστισf; 23.12.15](#)

δημοσιεύτηκε το παρακάτω άρθρο «Χριστούγεννα και Χανουκά» της Σταυρούλας Ματζώρου με το οποίο περιγράφεται αριστοτεχνικά η σημασία των δύο γιορτών.

Αυτά τα παιδιά που έστειλαν την κάρτα που βλέπετε έχουν υπογράψει σύμφωνο συμβίωσης στην ευτυχία. Την ξετρύπωσαν (την κάρτα) στο Μόναχο, στη Γερμανία, στο Εβραϊκό Μουσείο! Ναι, ναι, κάντε τους συνειρμούς... Ο Αϊ-Βασίλης απ' τη μια, με τη σακούλα του γεμάτη δώρα που θα τα μοιράσει τα Χριστούγεννα, και στο βάθος, στη βιτρίνα, ένα γιορτινό στεφάνι κι ένα στολισμένο έλατο. Από την άλλη ο Ραβίνος, κι αυτός με φουσκωτή κοιλίτσα, κρατώντας μια βαλιτσούλα (κάπως πιο... επαγγελματικό το στιλ) γεμάτη ευχές που θα τις μοιράσει το Χανουκά στους πιστούς του. Και στο βάθος, η χανουκίγια, η συμβολική για τους Εβραίους λυχνία, και η σεβιβόν (σβούρα) που παίζουν τα παιδιά.

Αυτές τις μέρες τι καλά τα βόλεψαν οι δύο θρησκείες και γιορτάζουν συγχρονισμένα δύο διαφορετικά πράγματα.

Χριστούγεννα για τον χριστιανισμό, για τα οποία δεν χρειάζεται να πούμε πολλά πράγματα, αφού ως επίσημη θρησκεία του ελληνικού κράτους έχει κατακλύσει το θυμικό μας με το τελετουργικό και τον συμβολισμό των γιορτών. Χανουκά για τον εβραϊσμό.

Το Χανουκά είναι κάτι σαν τα Φώτα. Οι Εβραίοι γιορτάζουν τη νίκη τους επί των Σελευκιδών. Μετά από αυτή τη νίκη μπήκαν οι πιστοί στον Ναό της Ιερουσαλήμ και το μόνο που βρήκαν ανέγγιχτο από την καταστροφή ήταν ένα σφραγισμένο μπουκαλάκι με λίγο ελαιόλαδο το οποίο μόλις που έφτανε για να τροφοδοτήσει τον λύχνο του Ναού για μία μέρα.

Ομως το θαύμα έγινε –όπως γίνονται σε όλες τις θρησκείες.

Το λάδι έφτασε για οκτώ μέρες, χρόνος αρκετός ώστε να δημιουργηθεί και να καταφτάσει νέο αγιασμένο ελαιόλαδο. Από τότε δημιουργήθηκε η μενορά, η επτάφωτη λυχνία. Οι έξι πλάγιοι λύχνοι είναι ανυψωμένοι και στρέφονται προς τον κεντρικό έβδομο, που συμβολίζει

το φως του Θεού. Δηλαδή, έξι μέρες η δημιουργία του κόσμου και η έβδομη είναι η ημέρα της ανάπαυσης του Θεού.

Πόσο ίδια είναι όλα!

Επειδή όμως το Ταλμούδ, η εβραϊκή Πεντάτευχος, αναφέρει ότι απαγορεύεται η χρήση επτάφωτης λυχνίας έξω από τον Ναό, γι' αυτό η μενορά που έχουν οι πιστοί έχει 9 λύχνους ή κεριά (8 κλάδοι συν ο κεντρικός) και ονομάζεται χανουκίγια.

Το πρώτο βράδυ του Χανουκά, που ξεκινά στις 17 Δεκεμβρίου, ανάβεται ένα κεριό και κάθε μέρα προστίθεται από ένα μέχρι που το όγδοο βράδυ είναι αναμμένα και τα οκτώ κεριά της μενορά. Ο αριθμός οκτώ -αφήνουμε πίσω τη μέρα της ανάπαυσης του πανδαμάτορος- συμβολίζει το θαύμα που δεν υπακούει στους νόμους της φύσης και του χρόνου.

Όσο για τη σβούρα των παιδιών, λέγεται ότι όταν τον παλιό εκείνο τον καιρό οι Σύροι απειλούσαν να φυλακίσουν ή να θανατώσουν όποιον Εβραίο μελετούσε την Τορά, τα παιδιά μαζεύονταν να μελετήσουν τις ιερές γραφές και έξω από το σπίτι κάποιο παιδί φύλαγε τσίλιες.

Μόλις έβλεπε να πλησιάζουν συριακές περίπολοι, ειδοποιούσε αυτούς που ήταν μέσα, αυτοί καταχώνιαζαν τα βιβλία και έβγαζαν τη σβούρα με την οποία καμώνονταν ότι έπαιζαν. Είναι σαν το δικό μας «πάρ' τα όλα».

Αυτά. Κι αν κάποιο λάθος κάναμε ως προς τα τελετουργικά δεν πειράζει.

Ο καθένας ξέρει τη θρησκεία του και πιστεύει σ' αυτήν όπως και όσο πιστεύει. Ούτε το θέμα μας είναι οι απίστευτες ομοιότητες των θρησκειών. Αυτές έχουν ειπωθεί.

Εδώ μας ενδιαφέρει ο κοινός δρόμος που βρίσκουν οι άνθρωποι όταν αγαπιούνται και ξέρουν να σέβονται ο ένας τον άλλο. Ο σεβασμός και η ελευθερία κορυφώνουν την αγάπη. Ή μήπως όχι; Πάντως η κάρτα έγραφε:

Είτε χριστιανοί είτε εβραίοι, είμαστε οι πιο ωραίοι.

Χριστούγεννα και Χανουκά, πολλά φιλάκια στη μαμά.

[
ΠΗΓΗ

:
[ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ
ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ](#)
, 23.12.15]